

TRONG LÒNG NGƯỜI LUYẾN BIỆT

Mùa thu... sau cơn mưa, trời nắng hửng. Nắng dịu êm như một nụ hôn nhân tình. Nắng thấm vào những tán xanh cành lá đang rủ rỉ hạt mưa. Hạt mưa xanh ngọc lấp lánh ánh vàng nắng chiếu. Thi thoảng những làn gió len qua cành lá làm rụng rơi những hạt ngọc xanh trong. Cành lá rung rinh khe khẽ trong làn gió mảnh như tay mềm len qua. Mùa thu dịu êm ở cả những điều rất nhỏ.

Mùa thu tạo cho con người chút ý vị ngọt ngào dịu dịu.

Mùa thu, những người mẹ đưa con nhỏ tới trường. Mùa thu vàng ửng màu lúa chín. Mùa thu đưa tiếng chim ca. Mùa thu giữ trong mình khoảng trời trong vắt tươi lành. Mùa thu, màu cỏ xanh xanh. Mùa thu, trái ngọt...

Mùa thu đi qua nhanh. Rồi những chiếc lá vàng rơi, rồi mùa đông đến gần. Bầu trời xanh trong và mây trắng... Bức tranh giữa những khoảng giao mùa

thường vẫn chậm rãi.

Cái khoảng giao mùa là quãng thời gian rất lạ. Thời tiết như tâm trạng biến đổi của người con gái mới chớm yêu. Có một chút gì đó muốn e dè nhưng một chút khác lại nói rằng cần mạnh dạn. Trời chuyển từ thu sang đông: cái nắng hanh vàng đã dần nhạt, gió cũng thêm phần lạnh lẽo.

Mưa trong những khoảng giao mùa này cũng có những nét khác so với mưa thu. Mùa thu, cơn mưa nhẹ nhàng; mưa như chỉ đủ làm ướt những vạt cây. Còn khi giao mùa, mưa rả rích; mưa gọi buồn; mưa len hơi lạnh trong những hạt trắng trong.

Khoảng giao mùa thu - đông hay những khoảng giao mùa khác trong năm đều gọi cho con người những xao xuyến trong lòng.

Mỗi mùa đi qua

Khoảng sân và chiếc lá

Rụng rơi những buổi chiều

Trong lòng người luyến biệt.

Mỗi mùa đi xa

Thời gian theo bến đợi

Chút gió nhớ ngàn bay

Thương mình ngày đã vội.

Mỗi mùa trong em

Thành hơi nồng nắng chiếu

Thành mưa nguồn thác đổ

Thành hạt sương đêm

Thành ngày gió nổi

*Thành khoảng mờ sương nổi những vệt
thời gian...*

ĐỖ NGỌC AN